

מסורת הש"ס

מרבצה אני שאר מנחות. שהרי דומות לאלה: שיש מהן כו ויש מהן להכניס. והריס ב'אומה פרשה כתיב) והריס הכהן מן המנחה וגו': וכול ככלי ט'ל. במקום אחר (ויקרא ו) והריס ממנו בקומצו ויליף הרמה הרמה לג"ש: מרבנ' לוג ואשם (למורעט). כתיב בזה (שם יד)

מרבח אני שאר מנח
ומוציא אני מנחת נס
עצמה והלא מנחת כו
באות בגלל עצמן יכ
ת"ל והגיישה ¹⁶ הא
שמעונה הגשה מן וה
לרבות שאר מנחות
ומנחת כהן משיח מ
ישיח מדי לאישיהו

מאחזר במלואים (שמות כט) אשר הוציא
אשר הורס ועליל מנייה כחיד והפסח
הזאת תפוסה כל הנה תפוסה לומר
תפוסה ומצוא ומעלה ומוריד. ל"א
(א) מהוצא הורס דמלואים ילפי' לשאר
תפוסות: **במורס**. כלומר אפי' במורסו
מזה יוכל להפיק דו"ש במערכו
לדבר יחיד להכליל: **התפוסות קדומות**
במשנה. תפוסה מנייה ואח"כ קדומה

במנחת העומר ומנחת קנאות שיש
לך מנוחה והשגה ומינין השתפחה
קודם לזבח במנחת סוטה ולפיך את
מנחתה לפני ה' והלד והקרבי אותה
אל המזבח (ומזהר ה') **מנחת העומר**
אֵלֶּיךָ תָּבִיא רֹחַל בְּיָמֶיהָ וְעֵשָׂא

[illegible][illegible]

השמן הנקרא אותם
תנופה כחוד ומזין^א
בעצמו יצא ת"ל ורקה
יכול יניף ויחזיר ויניף ו
^בלפני ה' במבור והא
השמן הנקרא אותם^ג

נחמיה **אמר** **להם**
והחמאת **מעונה** **יסוד** **ו**
היה **לו** **יסוד** **אבל** **רם**
והבכורים **כדברי** **רם**
מאי **רבי** **אליעזר** **בן**
הכהן **ס'** **צ'לימד** **על** **ה**
דברי **רבי** **אליעזר**
דראב"י **ג'מר** **יד** **יד** **מז'**
הכהן **הטנא** **מיד** **וכר**

(ה) היסוד היה מהלך על פני כל הצפון ועל פני כל המערב וזכרם אמה אחת והיינו קרן מערבית דרומית הה"ל יסוד ובמזרח אמה אחת והיינו לקרן צפונית מזרחית ממא"ס אמה אחת היה היסוד לכל רוח מזרחית אלה אמה אחת לצד קרן מזרחית צפונית ולרוח דרומית נמי אין יסוד אלא אמה אחת לצד מערבי ממא"ס שצין יסוד לקרן מזרחית דרומית ומנחה לא נדאמר בהקומץ (רבה) (לפי י"ט) הלבך על כרחך צעין מערבית דרו

הגהות הב"ח

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]